

دیوار خوبان

در آن بوم و دیار راد مردان	جوار کشور دریا نوردان
که آب چشمه سارانش زلال است	دل اندر سینه بی کین و ملال است
به خلق و خو چو حوری زادگانند	روان پالوده و آزادگانند
نه کس را با کسی آزار و کین است	که خوی حور در جنت همین است
دیارانی که مردم خیر خواه اند	یقین در جذب لطف اله اند
نه از صید افکنی ها بد عزانی	به چشم آهوئی نیش سنانی
نه نفرینی نه اخمی نی عتابی	نه از شاهی گدائی را عذابی